

Man gik derefter til:

Eneste behandling af forslag til lov om ændring i reglerne om fradrag ved beregningen af ejendomsskylden til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

(Lovforslaget som vedtaget af landstinget findes i tillæg C. sp. 387).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Skytte*:

Lovforslaget affattes således:

„Forslag til lov om ændring i reglerne for beregningen af ejendomsskylden til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

§ 1.

Ejendomsskyld til staten og den fælleskommunale udligningsfond i henhold til lov nr. 352 af 7. august 1922 og lov nr. 102 af 14. april 1937 skal fremtidig ikke for nogen ejendom svares af et højere beløb end ejendommens afgiftspligtige beløb til ejendomsskyld i skatteåret 1950—51.

§ 2.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov.“

Formanden: Jeg giver ordet til den højtærede finansminister.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Når denne sag igen forelægges det høje folketing, skyldes det en ændring, som er blevet gennemført i landstinget.

Medens dette lovforslag oprindeligt blev vedtaget i folketinget uden større diskussion, er der opstået en diskussion ved landstingets behandling af forslaget, i nogen grad i forlængelse af den diskussion, der var her i folketinget om det tilsvarende forslag vedrørende de kommunale ejendomsskatter. På foranledning af denne debat fik jeg foretaget en ny undersøgelse af det sandsynlige provenu af ejendomsskylden, således som det måtte se ud efter de senest foreliggende oplysninger. Det viste sig da, at provenuet må anslås til at blive noget større, end jeg mente, da jeg forelagde forslaget her oprindeligt.

Det er grunden til, at forslaget er blevet ændret i landstinget. Det var regeringens hensigt såvidt muligt at bevare status quo ved at forhøje fradraget for ejendomme så meget, at det samlede provenu af ejendomsskylden stort set blev det samme, som det ville have været efter den gamle vurdering. Vi mente oprindeligt, at dette kunne nås ved

en forhøjelse fra 12 000 til 18 000 kr., og derfor blev det vedtaget på denne måde i folketinget. Den nye undersøgelse viste, at man skulle noget højere op for at nå denne sandsynlige balance. Derfor stillede jeg i landstinget et ændringsforslag, som fik tilslutning fra landstingets flertal, om forhøjelse til 21 000 kr., og det går det nu foreliggende forslag ud på.

I landstinget har det radikale venstre stillet et ændringsforslag om at gå over til det princip, som lå i de oprindelige private forslag fra det radikale venstre og retsforbundet, men af samme grunde, som blev angivet, da jeg oprindeligt forelagde sagen her i folketinget, mente jeg at måtte gå imod dette på nuværende tidspunkt. Det hører hjemme i en større sammenhæng og vil blive overvejet af regeringen i den kommende sommer sammen med skatteproblemet iøvrigt.

Jeg skal derfor forelægge sagen påny og anbefale, at lovforslaget gennemføres i den nu foreliggende skikkelse.

Skytte: Den forhøjelse fra 18 000 til 21 000 kr., som nu foreslås, er en forbedring i forhold til det, der gennemførtes, da sagen var til behandling her i tinget. Forslaget er, som den højtærede finansminister nu oplyste, fremkommet som følge af nye oplysninger om skatteprovenuet. Jeg vil gerne ved denne lejlighed beklage, at disse oplysninger ikke forelå, da sagen var til behandling her i folketinget eller i folketingsudvalget, idet vi så dengang kunne have taget stilling til disse oplysninger, hvad vi var forhindret i, da vi ikke havde dem.

Ved forhøjelsen fra 18 000 til 21 000 kr. sker der det, at visse ejendomme, der hidtil har betalt ejendomsskyld til staten, nu fritages, hvad jeg i og for sig intet har imod, men der sker også det, at man ikke fritager en række ejendomme for stigning i bygningskatten, selvom disse ejendomme er lige så berettigede til fritagelse for denne stigning som de, der bliver fritaget efter forslaget her. Det gælder i første række nyopførte erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, hvis ejendomsskyld som følge af forbedringer er betydeligt forhøjet, og det gælder for statskattens vedkommende især mange huse i hovedstadens omegnskommuner, hvilket jeg iøvrigt allerede gjorde opmærksom på, da sagen sidst var til behandling her i tinget. At dette er rigtigt, er understreget af de deputationer, som har haft foretræde for det udvalg, som i det andet høje ting har behandlet det nu ændrede forslag.

Det er klart, at hvis man havde gennem-